

Агне сугарче.

Пустеят вити кошари
на долни лжки широки;
едничко агне сугарче
из тях си тжжно поблейва,
поблейва още приплаква:

— Бре байно, бате Петкане,
кжде си, байно, да дойдеш,
че да си стадо докараш,
а сутра рано подкараш
на върх на „Мала-могила“.
Там има крехка тревица,
тревица, ален звезделец
и ситна горска чубрика, —
да хрупне стадо, похапне,
ведрици да си напжлниш
сжс бяло мляко балканско;
да сириш тлжсто сирене,
на Одрин да го проводиш,
жжлтици много да вземеш,
жжлтици бели бешлици.

Нали е агне глупаво —
не помни, горко, не знае,
че вчера турци минаха,
овчари всички изклаха,
овчари още Петкана,
овците нейде прибраха
през девет ржта в десети.

Н. Монеv.